

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

شنبه ۲۱ مهر ۱۴۰۳ | ۸ ربیع‌الثانی ۱۴۴۶ | گاه‌شماره ۷۱۴۰ | گاه‌شماره ۷۱۴۰ | گاه‌شماره ۷۱۴۰

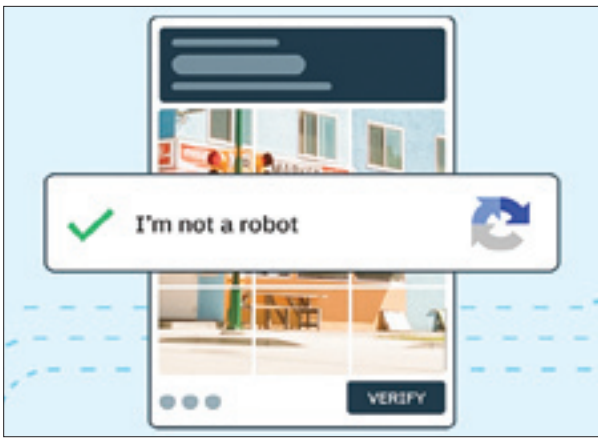
سید رضی:
صهیونیست‌ها وقتی از ترور فیزیکی سردار قآنی مأیوس شدن، پروژه ترور شخصیتی سردار قدس رو تو رسانه‌ها کلید زدن ولی کور خوندن، حاج اسماعیل هرچی نباشه آشپز خوبی هست، به آشی یخته براشون که به زودی طعمش رو خواهند چشید!

کاتال تلگرامی «تبیان» نوشت: در دنیای دیجیتال امروز، حفظ امنیت و جلوگیری از دسترسی غیرمجاز به وب‌سایت‌ها و خدمات آنلاین، به یکی از چالش‌های اصلی تبدیل شده است. یکی از ابزارهایی که در این راستا مورد استفاده قرار می‌گیرد، سیستم کپچا (CAPTCHA) است. کپچا مخفف عبارت Completely Automated Public Turing test to tell Computers and Humans Apart» به معنای «تست کاملاً خودکار عمومی تورینگ برای تفکیک انسان‌ها از کامپیوترها» است. این سیستم از سوی گوگل توسعه داده شد و هدف اصلی آن جلوگیری از ورود ربات‌ها و برنامه‌های خودکار به سیستم‌های آنلاین است. اما چالش اصلی در اینجا این است که این تست‌ها چگونه کار می‌کنند، چه تغییراتی در سال‌های اخیر داشته‌اند و تا چه حد در مبارزه با تهدیدات امنیتی مؤثر بوده‌اند؟

کپچا ابتدا با استفاده از تصاویری که شامل متن‌های پیچیده و درهم شده بود، توسعه یافت. کاربر باید متن درون این تصاویر را تشخیص می‌داد و وارد می‌کرد تا ثابت کند یک انسان است. این روش نسبتاً ساده بود و ابتدای کار مؤثر به نظر می‌رسید. با این حال با پیشرفت فناوری، برنامه‌های رباتی نیز هوشمندتر شدند و توانستند این تست‌ها را با موفقیت حل کنند. به دنبال این موضوع، گوگل روش‌های پیشرفته‌تری همچون reCAPTCHA را معرفی کرد. در دنیای امروز، کپچا نقش مهمی در حفظ امنیت وب‌سایت‌ها و جلوگیری از سوءاستفاده‌ها دارد. با وجود پیچیدگی‌های جدید، این سیستم همچنان یکی از ابزارهای کلیدی برای تشخیص انسان از ربات است. در آینده، انتظار می‌رود روش‌های جدیدتری برای تفکیک انسان‌ها از ربات‌ها ارائه شود، شاید حتی به گونه‌ای که بدون نیاز به دخالت مستقیم کاربر، امنیت به‌طور کامل تضمین شود. با افزایش پیچیدگی ربات‌ها و پیشرفت در هوش مصنوعی، گوگل و دیگر شرکت‌های فعال در این حوزه باید به دنبال نوآوری‌های بیشتر باشند تا امنیت و تجربه کاربری را همزمان تضمین کنند.

کپچا چگونه انسان و ربات را تشخیص می‌دهد؟

تصویری خواهد بود. این روش به‌وضوح کار را برای کاربران انسانی ساده‌تر کرده و تجربه کاربری بهتری ارائه می‌دهد. اما با وجود این پیشرفت‌ها، کپچا هنوز هم مشکلات خود را دارد. یکی از مشکلات اصلی، میزان خطای انسانی در حل این تست‌هاست.

کپچای گوگل چطور رفتار شما را تحلیل می‌کند؟
یکی از تحولات اخیر، استفاده از سیستم‌های یادگیری ماشینی برای ارزیابی رفتار کاربران است. در نسخه‌های جدید reCAPTCHA، رفتار کاربر در طول تعامل با وب‌سایت (مانند نحوه حرکت ماوس یا کلیک کردن) تحلیل می‌شود. اگر رفتار کاربر به الگوریتم‌های انسانی نزدیک باشد، به او اجازه عبور داده می‌شود و در غیر این صورت نیاز به انجام تست

برندگان نوبل شیمی ۲۰۲۴ چه کرده‌اند؟

کاتال تلگرامی «تکتوب» نوشت: کمیته نوبل، جایزه نوبل شیمی امسال رو به Demis Hassabis، مدیرعامل بخش هوش مصنوعی گوگل (Google DeepMind)، John Jumper (پسکی از DeepMind)، و David Baker (استاد دانشگاه واشینگتن به خاطر تلاش آنها برای

پیش‌بینی ساختار پروتئین‌ها و طراحی محاسباتی اون‌ها اعطا کرد.

پروتئین‌ها از اجزای مهم و حیاتی بدن هستند و کار کرد داخلی سلول‌ها به عهده اون‌هاست. این مواد از رشته‌های آمینواسیدی تشکیل شدن و این رشته‌ها میتونن به شکل‌های بسیار متنوعی تا بشن. شکل سه بعدی و نحوه تا خوردن پروتئین‌ها، نحوه کار اون‌ها رو مشخص می‌کنه. در نتیجه فهمیدن این مورد برای دانشمندان بسیار مهم است و یکی از کاربردهای مهم شناخت اون‌ها در ساخت دارو‌هاست. اما مشکل اینه که دوستن نحوه تا خوردن پروتئین‌ها بسیار مشکله و حتی قوی‌ترین سسوپر کامپیوترهای دنیا هم فرایندی طولانی است. اما DeepMind این مشکل رو با هوش مصنوعی تا حد خوبی حل کرد و مدل AlphaFold رو ارائه داد که می‌تونست با دقت و سرعت بالایی نحوه تا خوردن پروتئین‌ها رو تخمین بزنه. در نتیجه دمیس حسابیس و جان جامپر از DeepMind، نوبل شیمی رو به خاطر این پیشرفت بزرگ در شیمی محاسباتی دریافت کردن. آقای دیوید بیکر، علاوه بر تلاش‌های مختلف برای تخمین تا خوردن پروتئین‌ها، آزمایشگاه تحقیقاتی ایشون عمل برعکسی انجام داده و نرم افزار هوش مصنوعی اون رو توسعه دادن که میتونه برای یک ساختار خاص، پروتئینی که در طبیعت یافت نمیشه رو طراحی کنند. از جمله کاربردهای نرم افزارهای توسعه داده شده توسط این آزمایشگاه، پیشنهاد پروتئینی است که به پروتئین موجود در عوامل بیماری‌زای مختلف جکسبه و عملکرد اون‌ها رو خنثی کنه. آقای بیکر هم به خاطر تلاش‌هاش برای پیشبرد شیمی محاسباتی این جایزه رو دریافت کرد.

دلک‌ها یا احق‌های باهوش درباری؟

کانال تلگرامی «بادکست گراف» نوشت: اگر فکر می‌کنید دلک‌های دربار توی قرون وسطی و رنسانس فقط برای خندوندن پادشاه و اشراف بودن، باید بگیم که اشتباه می‌کنید. این دلک‌ها، با همون «احق‌های درباری» خیلی بیشتر از به سرگرم‌کننده بودن. در واقع، خیلی از اون‌ها آدم‌های باهوش و زیرکی بودن که با طنز و شوخی، حرف‌هایی می‌زدن که هیچ‌کس دیگه جرئت گفتنش رو نداشت. تصور کنید توی به دربار پر از اشراف و سیاستمدارای جدی، به نفر با لباس‌های رنگارنگ و کلاه زنگوله‌دار بیاد و با شوخی و بذله‌گویی، تصمیمات پادشاه رو نقد کنه. این دلک‌ها با استفاده از طنز، فضایی رو ایجاد می‌کردن که می‌شد درباره موضوعات حساس و حتی جنجالی صحبت کرد، بدون اینکه کسی از مجازات بترسه. به‌نوعی، اون‌ا می‌تونستن حقایقی رو بکن که بقیه نمی‌تونستن و این باعث می‌شد که خیلی وقت‌ها به عنوان مشاورای غیررسمی پادشاه‌ها عمل کنن.

یکی از معروف‌ترین این دلک‌ها، تریپوله بود؛ دلک دربار پادشاه لویی دوازدهم و فرانسوای اول فرانسه. تریپوله فقط به دلک نبود، بلکه با شوخی‌ها و بازی‌های زبانی هوشمندانه‌اش، گاهی حتی در تصمیمات مهم دربار هم تأثیر می‌ذاشت.

این نقش دلک‌ها فقط محدود به دربارهای اروپایی نبود. توی ایران هم شخصیت‌هایی به نام تلخک توی دربار شاهان حضور داشتن که کارشون نه‌تنها سرگرم کردن، بلکه نقد و بیان حقایق با زبان طنز بود. تلخک‌ها هم مثل دلک‌های اروپایی، جایگاه خاصی داشتن و گاهی به شوخی‌هاشون نقشی کلیدی توی تصمیم‌گیری‌های دربار ایفا می‌کردن. لباس‌های رنگارنگ، کلاه‌های بامزه و مهارت‌هایی مثل ژانگولر بازی و آکروبات‌بازی، فقط به بخش از کارشون بود ولی چیزی که اون‌ا رو واقعاً خاص می‌کرد، هوش و بینشی بود که از طریق طنز و شوخی به نمایش می‌داشتن. به‌نوعی، این دلک‌ها نشون می‌دادن که گاهی وقت‌ها، حقیقت رو می‌شه پشت به لیخند و شوخی پنهان کرد.

